

**گزیده‌ای از خصلت ذاتی
استاد علامه محمد بن
صالح العثیمین**

نویسنده:

اسحاق دبیری

عنوان کتاب: گزیده‌ای از خصلت ذاتی استاد علامه محمد بن صالح العثیمین
تألیف: اسحاق دبیری
موضوع: تاریخ اسلام - زندگی‌نامه - علما و اسلام‌شناسان
نوبت انتشار: اول (دیجیتال)
تاریخ انتشار: اسفند (حوت) ۱۳۹۴ شمسی - جمادی الاول ۱۴۳۷ هجری
منبع: کتابخانه عقیده www.aqeedeh.com

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فهرست مطالب

- فهرست مطالب.....أ
- گزیده‌ای - هرچند مختصر - از خصلت ذاتی حضرت استاد علامه
محمد بن صالح العثیمین رحمته از سال ۱۳۴۷ الی ۱۴۲۱ هـ. ق ۱
- نام و محل تولد ایشان: ۲
- محل نشو و نمای علمی ایشان: ۲
- کارهای علمی و نشاط‌آور ایشان ۴
- رشادت‌ها و فرصت‌های علمی نشاط‌آور استاد رحمته ۸
- گلزاری از فضائل و صفات شخصی ایشان: ۱۰
- وفات و رحلت جانگداز ایشان: ۱۲

گزیده‌ای - هرچند مختصر - از خصلت ذاتی حضرت استاد علامه محمد بن صالح العثیمین رحمته از سال ۱۳۴۷ الی ۱۴۲۱ ه. ق

آیا در میان نخبگان علمی ما کسی هست که شیخ ابن عثیمین را شناسد؟ و او کسی است که علمش افق‌های جهان را در نور دیده است و افراد دور و نزدیک بر فضل و بزرگواری ایشان شهادت می‌دهند.

و این بگونه‌ای است که خصلت استاد گرانقدر و غیر ایشان از علمای مخلص، ناصح و همدل همگام با راه و روش سلف صالحش می‌باشد که انگیزش ایمانی را بخاطر الگو گرفتن از آنان و دنباله روی آثار ایشان و استفاده از دروسی که روزهای آنان را پر می‌کرد، سیره و خصلت شیخ و غیر ایشان را معتبر و ارزشمند می‌گرداند بنابراین ما به مختصر کلامی از صفات و سیره‌ی ذاتی استاد رحمته مبادرت ورزیدیم.

استاد محمد بن عثیمین آن عالم ارزشی و مربی ارزشمند و پیشوای شایسته‌ای در علم، زهد، صدق، اخلاص و تواضع و پرهیزگاری و فتوی است. ایشان استاد تفسیر، عقیده، فقه، سنت نبوی، اصول و نحو و سائر علوم شرعیة اسلامی است.

او دانشمندی داعی به سوی خداست که با آگاهی و بصیرتش امت اسلامی را از علمش در اقصاء نقاط مختلف جهان اسلام نفع رسانیده: و کسی است که اجماع قلوب مسلمین را در مقبولیت، فضیلت و بلند مرتبه‌ای

خود دارد^۱.

آن از فضائل استاد ما، فقید کشور و امت اسلامی - جناب علامه محمد بن صالح العثیمین رحمته - است که رحمت فراوان خداوند بر او باد و او را در بهشت والا نزد کسانی از پیامبران، صدیقان، شهداء و صالحان قرار دهد که خداوند متعال به آنان نعمت داده است و براستی آنان چه رفیق‌های خوب و باصفایی هستند!!!.

نام و محل تولد ایشان:

نام ایشان ابو عبدالله محمد بن صالح بن محمد بن سلیمان بن عبد الرحمن العثیمین الوهیبی التمیمی است. ولادتش در شب ۲۷ ماه مبارک رمضان سال ۱۳۴۷ هـ ق در شهر عنیزه - یکی از شهرهای استان قصیم - در کشور عربستان سعودی بود.

محل نشو و نمای علمی ایشان:

ایشان قرآن کریم را با حدیث تمام به وسیله‌ی مادرش و عبدالرحمن بن سلیمان الدامخ رحمته یاد گرفت، سپس نوشتن و مقداری درس ادبیات و حساب را هم یاد گرفت و به یکی از مدارس پیوست و قرآن را با پشتکار و قوت قلب و روشن دلی در بزرگسالی حفظ کرد و همچنین مختصرات متون حدیث و فقه را نیز حفظ کرد.

و حضرت استاد علامه عبدالرحمن بن ناصر السعدی رحمته تعدادی از دانشجویان بزرگ را جهت تدریس دانشجویان مبتدی ترتیب داده، در حالیکه یکی از آنها استاد محمد بن عبدالعزیز المطوع رحمته بود، بنابراین

۱- در کل کارنامه‌ی قبولی و موفق‌ی را از امت اسلام - بویژه کسانی که خود در این زمینه‌ها اهل فن و نظر هستند - گرفته است. (مترجم).

حضرت استاد ما به او پیوست.

و زمانیکه درک کرد آنچه از علم درک می‌شود از درس توحید، فقه و نحو در حلقه‌ی تدریس استادش حضرت استاد علامه عبدالرحمن بن ناصر السعدی زانوی تلمذ گذاشت و از تفسیر، حدیث، توحید، فقه، اصول، فرائض و نحو بر او خواند.

و استاد عبدالرحمن السعدی - استاد اولش را که سر چشمه علمی و اثر گذار شیوه و ریشه او در تبعیت - برای دلیل آوردن و طریقه‌ی تدریس از ایشان بود، و استادش آینده‌ی خوبی را برای وی از نجابت، ذکاوت و سرعت تحصیل پیش بینی کرد و او را کنجکاو و زیرک شناخت روانه‌ی تدریسش کرد در حالیکه او همیشه در حلقه‌ی درسش دانشجو داشت.

پیش استاد عبدالرحمن بن علی بن عودان رحمته در درس «علم فرائض» زمانیکه سرپرست قضا بود در عنیزه تلمذ کرد.

پیش استاد عبدالرزاق عقیفی رحمته در درس نحو و بلاغه در خلال حضورش در عنیزه شاگردی کرد.

و زمانیکه مجمع علمی ریاض گشوده شد، بعضی از برادرانش به او اشاره کردند که به آن ملحق شود سپس از استادش عبدالرحمن السعدی اجازه خواست و او نیز اجازه داد تا به مجمع علمی ریاض در سال ۱۳۷۲ هـ ق ملحق شده و به مدت دو سال پشت سر هم در کلاس درسها حضور یافته و از حضور عالمانی چون علامه شیخ محمد الامین الشنقیطی و شیخ عبدالعزيز بن ناصر ابن رشید و شیخ عبدالرحمن الافریقی و غیر آنان رحمته که در مجمع همانجا و همان زمان درس می‌دادند، بهره‌ها برد.

تا اینکه به حضرت شیخ علامه عبدالعزيز بن عبدالله بن باز رحمته پیوست و در مسجد از صحیح بخاری و از رسائل ابن تیمیه بر او خواند و در علم حدیث و نظر در آراء فقهاء مذاهب و مقارنه‌ی بین آنها بهره‌ها برد و حضرت

استاد عبدالعزیز بن باز استاد دومش در تحصیل و تأثیر، او را ارزشمند و معتبر می‌ساخت.

و پس از خارج شدن از مجمع علمی درس خواندن را در دانشگاه «انتساب» ادامه داده تا به دانشگاه «الشهاده» یکی از دانشگاه‌های امام محمد بن سعود الاسلامیه در ریاض می‌رسد.

کارهای علمی و نشاط آور ایشان

ایشان تدریس را از سال ۱۳۷۰ هـ ق در دانشگاه بزرگ عنیزه در زمان استادش عبدالرحمن السعدی و بعد از خارج شدن از مجمع علمی ریاض او را به عنوان مدرس مجمع علمی عنیزه سال ۱۳۷۴ هـ ق تعیین کرد. در سال ۱۳۷۶ هـ ق استادش عبدالرحمن السعدی وفات یافت و بعد از او امامت مسجد دانشگاه بزرگ عنیزه و خطابه‌ی مسجد و تدریس در مدرسه‌ی محلی وابسته به دانشگاه عنیزه که استادش آنرا سال ۱۳۵۹ تأسیس کرد، سرپرستیش را به عهده گرفت.

و هنگامیکه دانشجو زیاد شد و مکتب برای آنان کافی نبود، مسجد جامع خودش محل درس دادن می‌شود و این در حالی است که دانشجویان زیادی از داخل و خارج کشور آنجا جمع می‌شدند که بالغ بر صدها دانشجو بودند و این‌ها (دراسة تحصیلی)^۱ را در راستای ادامه تحصیل می‌خواندند و نه فقط به خاطر گوش دادن درس بود و همیشه این مدرسی، امامت و خطابت در مسجدش قرار داشت تا این که به رحمت خدا پیوست.

مدرسی را در مجمع علمی عنیزه تا سال ۱۳۹۸ هـ ق ادامه داده و آخر

۱- منظور کتاب‌های درسی و مواد تحصیلی است که دانشجویان در مکتب به خاطر ادامه تحصیل و پیشرفت علمی می‌خواندند. (مترجم)

این وقت به عضویت انجمن بخش‌ها و برنامه‌های مجمع‌های علمی دانشگاه امام محمد بن سعود الاسلامیه در آمده و برخی از برنامه‌های درسی را نیز تدوین کرد. سپس و برای همیشه استاد شاخه‌ی دانشگاه امام محمد بن سعود اسلامی - دانشکده‌ی شریعت و اصول الدین استان قصیم - از زمان دروس عمومی از سال ۱۳۹۸ - ۱۳۹۹ که به رحلت خدا پیوست بر عهده داشت. در موسم‌های حج و ماه مبارک رمضان و تعطیلات تابستانی در مسجد الحرام و مسجد نبوی تدریس می‌کرد.

در تعدادی از انجمن‌های علمی تخصصی متعدد داخل کشور عربستان سعودی مشارکت داشت.

سؤال و جواب‌های علمی داخل و خارج کشور عربستان سعودی را از طریق تلفن انجام می‌داد.

ریاست جمعیت خیریه‌ی حفظ قرآن کریم در شهر عنیزه را از زمان تأسیس آن سال ۱۴۰۵ تا وفاتش بر عهده داشت.

عضو هیئت علمی دانشگاه امام محمد بن سعود اسلامی به مدت دو سال متوالی از سال ۱۳۹۸ الی ۱۴۰۰ ه. ق بود. عضو هیئت دانشکده شریعت و اصول الدین شاخه‌ی دانشگاهی استان قصیم و رئیس بخش عقیدتی آن بود.

عضو هیئت «کبار العلماء» کشور عربستان سعودی از سال ۱۴۰۷ ه. ق تا وفاتش.

و علاوه بر اعمال ارزشی و مسئولیت‌های ارزشمندی که داشت بر نفع رساندن مردم از طریق تعلیم، فتوی و بر آوردن نیازهایشان شب و روز در سفر و حضور در ایام صحت و سلامتی و کسالت و مریضی تلاش و حرص می‌ورزید - رحمت فراوان خدا بر او باد-. چنانکه خودش را ملزم به سخنرانی‌های علمی و اجتماعی، مفید، منظم و مباحثه‌ای می‌کرد.

سپس سؤال و جواب‌های منظم هفتگی با قاضی‌های منطقه قصیم و اعضای هیئت امر به معروف و نهی از منکر در شهر عنیزه و با خطیبان عنیزه و دانشجویان بزرگ و دانشجویان خوابگاه و اعضای هیئت اداری جمعیت حفظ قرآن کریم و سرپرست بخش عقیدتی شاخه‌ی دانشگاهی امام در استان قصیم برگذار می‌کرد.

و جلسات عمومی مانند جلسات هفتگی منزلش و جلسات شهری مسجد و جلسات موسمی سالانه اش که خارج از شهرش بود را صورت می‌داد و سپس انجام می‌گرفت به هر حال زندگی‌ش پر از عطاء و نشاط و عمل جوشان شده بود و چنان علم ایشان گسترده و مبارک بود که هر جا توجه می‌کرد مانند باران آسمان آنجا را که سکونت داشت نفع فراوان می‌رساند.

اعلان موفقیت ایشان در گرفتن جایزه بزرگ ملک فیصل به خاطر خدمت به اسلام در سال ۱۴۱۴ هـ. ق و ذکر آن توسط انجمن «الاختیار» و شرایط موفقیت استاد در این جایزه را به صورت ذیل بیان داشته است:

اولاً: استاد خود را با اخلاق ارزشی علمائی که از بارزترین صفاتشان پرهیزکاری و سعه‌ی صدر و سخن حق و عمل مصلحت آمیز مسلمین و نصیحت عوام و خواص است آراسته بود.

دوماً: با تدریس و فتوی و تألیف نفع زیادی به مردم رساند.

سوماً: سخنرانی‌های عمومی مفیدی در مناطق مختلف کشور ارائه می‌کرد.

چهارم: مشارکت مفید در کنفرانس‌های بزرگ اسلامی داشت.

پنجم: از اسلوب جداگانه‌ای در دعوت به سوی خدا بصورت اقدام حکیمانه و موعظه‌ی حسنه پیروی می‌کرد مثلاً راه و روش سلف صالح را با فکر و اسلوب خاصی زنده کرد.

استاد رحمته‌الله با وجود علم زیادی که از شریعت خداوند سبحانه و تعالی

داشته، تمام زندگیش را در راه علم و تحصیل آباد کرد و بعد از آن به تعلیم و انتشار آن بین مردم بصورت دلیل و تعلیل سالم و درست تمسک می‌جست همچنان‌که با شدیدترین حرص و ولع به آنچه سلف صالح در اعتقاد علماً و عملاً و سلوکاً و دعوتاً داشته‌اند، همانگونه عمل می‌کرد، کارهای علمی و شیوه‌ی ایشان بر آن شیوه سالم بود.

خداوند سبحان و متعال استعداد بزرگی در آمادگی و حضور ذهن آیات و احادیث را به خاطر تعزیز استدلال و استنباط احکام و فوائد به او بخشیده بود.

و در این شرایط، او عالمی است که غبار فراوانی علمش و دقت استنباطش برای فوائد و احکام و گسترده گی فقهی او و شناخت ایشان نسبت به زبان عربی و بلاغه عربی خسته کننده نمی‌باشد.

اوقاتش در تعلیم و تربیت و فتوی و بحث و تحقیق گذشت و برای او اجتهادها و برداشتهای موفقیه هست، وقتی را برای استراحت خودش قرار نمی‌داد و پیوسته مردم، حتی زمانیکه از منزل به مسجد می‌رفت و به سوی منزلش بر می‌گشت منتظر ایشان می‌شدند و در حال راه رفتن با او از ایشان سؤال می‌کردند و ایشان نیز جواب می‌دادند و پاسخ و فتوهای ایشان را یادداشت می‌کردند.

استاد - که رحمت فراوان خدا بر او باد - شیوه تعلیمی بسیار زیبا و جداگانه‌ای داشت و آن بود که سؤال و مباحثه را به خاطر کاشتن تخم اطمینان و اعتماد در خود دانشجویانش در دستور کار خود داشت. و درس‌ها و سؤال و جوابهای کلاس را با اراده آهنین و نشاط و همت والا ارائه می‌کرد و ساعت‌ها از پرداختن به درس‌ها و سؤال و جوابها و فتواها می‌گذشت که اصلاً احساس ملالت و ضجر نمی‌کرد بلکه از آن کامیابی و لذت می‌برد و زیاده طلبی می‌کرد و این به خاطر نشر علم و نزدیکی ایشان

به مردم بود.

رشادت‌ها و فرصت‌های علمی نشاط‌آور استاد رحمته

در آنچه در ذیل آمده متمرکز شده است:

نظارت و سرپرستی بر آموزش و تعلیم از سال ۱۳۷۰ تا آخر شب ماه مبارک رمضان سال ۱۴۲۱ هـ ق (بیش از نیم قرن) تا وفات آن مرحوم - که رحمت فراوان خدا بر او باد - ادامه داشت.

و در مسجدش در شهر عنیزه هر روز تدریس می‌کرد.

و تدریس در مسجد الحرام و مسجد نبوی در موسم‌های حج و ماه مبارک رمضان و تعطیلات تابستانی.

و تدریس در دانشگاه امام محمد بن سعود اسلامی.

سؤال و جواب‌های عمومی مستقیم و ارائه‌ی درس در مسجدهای این کشور هر زمان که از منطقه‌ای دیدن می‌کرد.

اهتمام به جانب موعظه‌ای که بیشترین بهره را به خود اختصاص داده از میان دروسش بخاطر عنایتی که به آن داشت بر می‌گزید و دائماً این آیه کریمه را بر شنوندگان تکرار می‌کرد: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ مُلْقَوُهُ﴾ [البقرة: ۲۲۳]. یعنی: «آگاه باشید که شما ایشان را ملاقات خواهید کرد». و می‌گوید: «به خدا قسم اگر قلوب ما زنده باشد بخاطر این کلمه تأثیر در نفوس ما خواهد گذاشت و بیدار می‌شویم.

به توجیه طلاب علم و راهنمایی آن‌ها و هدفمند کردن آن‌ها و صبر بر تعلیماتشان و تحمل سئوالات متعدد آن‌ها و اهتمام به آموزشان عنایت می‌ورزید.

در مسجد عنیزه ایراد سخنرانی می‌کرد و سخنرانی‌اش را به توضیح احکام عبادی و معامله و مناسبت‌های آن بخاطر حوادث و مواسم مختلف

اختصاص می‌داد، پس تمامی خطبه‌ها بخاطر هدف شرعی که در آن است، ثمربخش، ارزشمند و تحقیقی بود.

جلسات علمی منظم و مباحثه‌های هفتگی و ماهیانه و سالیانه منعقد می‌کرد.

فتواهایی که خداوند قبول آنرا از طرف مردم واجب کرده می‌نوشت سپس مردم به برداشت‌های فقهی ایشان اطمینان و اعتماد می‌کردند.

از طریق نفوذ در رسانه‌های گروهی از قبیل رادیو، روزنامه و از طریق نوارهای درسی و سخنرانی و برنامه‌های علمی برنامه‌های رادیویی مشهوری به نام - نوژ علی الدرب - یعنی (نور بر کوره راه) و برنامه‌های دیگری را نیز عبور و نفوذ داده‌است.

و اخیراً تلاش‌های علمی و خدمت بزرگی از طریق تألیفات متعدد با ارزش علمی، در قالب کتاب‌ها و رسائل و شرح متون علمی تقدیم مردم کرده که او را مشهورتر گردانیده است. این‌ها شهرت ایشان را در کرانه‌های «علم» بهبود بخشیده و در گوشه گوشه‌ی دنیا طالبان علم آنرا قبول دارند و این درحالیست که تألیفاتش به بیشتر از نود کتاب و رساله رسیده است. بنابراین ما نباید گنجینه‌های علمی ارزشی حفظ شده ایشان را در نوارهای درسی و سخنرانی‌هایی که برآستی آن‌ها را هزاران ساعت حساب کرده‌اند فراموش کنیم پس به راستی خداوند متعال در وقت این دانشمند ارزشمند و عهد ایشان برکت بیندازد از خداوند متعال خواهیم که این استاد شریف هرگامی که درجهت خیر و نفع برداشته و به نحوی تلاش کرده را در ترازوی حسنات روز قیامتش قرار دهد.

و به تحقیق موسسه‌ی خیره‌ی استاد محمد بن صالح العثیمین که در سال

۱۴۲۲ هـ. ق نشو و نما، داشته مسئولیت عنایت و اهتمام آن بر گردن و بر

عہدہی این موسسہ بودہ است لذا این سرمایہ وارث بزرگی کہ استاد ما - رحمت خداوند بر او باد - برای تحقق بخشیدن بہ آن ہدف پولادین ایجاد کردہ کہ ہمہ را می‌خواند برای قرار دادن آن علم فراوان ہمہ گیر تا جمیع امت بہ اذن خداوند متعال و یاری و توفیق او در وسایل مختلف ممکنہ استفادہ کنند.

گلزاری از فضائل و صفات شخصی ایشان:

استاد رحمۃ اللہ علیہ پیشوای شایستہ و نمونہ زندہ‌ای است کہ علمش تنها از دروس و سؤال و جوابہائی نمی‌باشد کہ بہ سمع و نظر دانشجویان رسیدہ است بلکہ نمونہ‌ای بود از علم، تواضع، حلم، زہد و نجابت اخلاقی کہ حقیقتاً قابل پیروی می‌باشد.

حلم و صبر و شکیبایی و جدیت در طلب علم و تعلیم آن و تنظیم وقت ایشان و حفاظت بر لحظہ لحظہ عمرش او را از دیگران متمایز می‌کرد. از تکلف و تشریفات بدور بود و در تواضع و اخلاق کریمہ و خصلت‌های نیکو سر آمد ہمہ بود و با گشادہ رویی اجتماعی با مردم برخورد می‌کرد و بر آنان تأثیر می‌گذاشت و شادی و سرور را بہ قلوب آنان ہدیہ می‌کرد و درحالیکہ دروس و سخنرانی‌های علمی می‌کرد روی سعادت را می‌دید و زندگیش را تعالی می‌بخشید.

با جوانان نرم بود و بہ آنان گوش میداد و با آن‌ها مناقشہ می‌کرد و با نصیحت و توجیہ از روی نرمی و مدارا و قناعت با آنان برخورد می‌کرد. بر مطابقت باسنت پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم در تمام امورش حرص و ولع می‌ورزید.

و از روی پرهیزگاریش، ثبات زیادی داشت در آنچه فتوا می‌داد و در فتوی عجلہ نمی‌کرد قبل از اینکہ دلیلی برای آن بیاورد، پس ہر زمانی کہ در امری از امور فتوی اشکالی وجود داشت می‌گفت:

منتظر باشید تا در این مسأله تأمل کنم. و غیر از آن در نوشتن عبارات دقیق مسائل فقهی حرص و پرهیز داشت که صفا و صمیمیت خاصی به آن‌ها می‌داد.

هیچ چیزی اراده‌ی آهنین ایشان را در راه نشر علم سست نمی‌کرد حتی در زمان بیماری سخت ایشان یعنی ۶ ماه قبل از وفاتش تعدادی از سخنرانی‌های علمی و دینی را در مراکز اسلامی تنظیم کرده و بر تمامی مسلمانان آمریکا و دیگران موعظه و ارشاد کرده، همچنانکه امتش را در نماز جمعه راهنمایی و نصیحت می‌کرد. مهم‌ترین قضایای امت اسلامی را در مشرق و مغرب زمین به دوش می‌کشید، به تحقیق مسیر تعلیمی و دعوتی ایشان پس از برگشت از بیماری سخت و طاقت فرسایش وصول پیدا کرد. پس شدت بیماری، ایشان را از توجیه و تدریس در حرم مکی حتی چند روز قبل از وفاتش، ممانعت نکرد.

مریض شد و سرنوشت و قضای الهی به نفس صابر، راضی، حساب شده ایشان رو کرد و همانا او برای مردم، الگوی زنده شایسته‌ای تقدیم کردند که انسان مومن هنگام تعامل با بیماری شدید باید به ایشان اقتدا کند، و همواره ما از خداوند متعال خواهانیم که این چیزی جهت ترفیع منزلت و مقام ایشان نزد خداوند متعال باشد.

استاد رحمته همیشه به شکایت مردم گوش می‌سپرد و به اندازه‌ی توانایی اش احتیاجات ایشان را برآورده می‌کرد و به خاطر اینکار خیر وقت مشخصی در هر روز برای رسیدگی این امور اختصاص داده بود و جمعیت‌های خیریه و جمعیت‌های حفظ قرآن را جهت پشتیبانی و امدادش جمع می‌کرد با وجود این‌ها خداوند متعال بر او منت گذاشته و ایشان را بر تمامی درهای نیکی و خیر موفق گردانیده تا مردم از او نفع ببرند پس استاد ما در حقیقت یک موسسه‌ی امور خیریه‌ی اجتماعی بوده و آن هم از فضل

خداست که به کسی که دوست داشته باشد می‌دهد.

وفات و رحلت جانگداز ایشان:

تمام امت اسلامی در دنیا، کمی قبل از غروب آفتاب، روز چهارشنبه، پانزدهم ماه شوال سال ۱۴۲۱ ه. ق، با اعلان وفات استاد علامه محمد بن صالح العثیمین در شهر جدّه کشور عربستان سعودی را دچار مصیبت و غم جانگدازی کرد که هر خانه‌ای تأثیر مصیبت را در هر شهر و روستا احساس می‌کرد و مردم در مساجد و خیابان‌ها و مجمع‌ها مشغول به تبادل تعزیت و تسلیت گفتن به یکدیگر شدند و هر فردی این مصیبت را مصیبتی همگانی تلقی می‌کرد که در همین زمان چراغ‌ها را به خاطر تعزیت گفتن به خادم حرمین شرفین ملک فهد بن عبدالعزیز و همتای اول او - ولی عهد - و همتای دوم ایشان نائب رئیس مجلس وزیران (ریاست هیئت وزیران) را به سبب فقید کشور و فقید تمامی مسلمین روشن کردند و در این حال و هوا بعضی از آن‌ها از عظمت و جایگاه بزرگ و محبت فراوانی که استاد بزرگوار در دل‌های مردان، زنان و کوچک و بزرگ پیدا کرد بود سؤال می‌کردند؟
عمده ترین روزنامه‌ها و مجلات در داخل و خارج کشور از شعر و نثر درباره این ضایعه پر شده بودند و این تعبیر کننده میزان تأسف و تأثر از فراق آن عالم بزرگوار فقید کشور و امت اسلامی است.

و در مسجد الحرام بعد از نماز عصر روز پنج شنبه شانزدهم ماه شوال سال ۱۴۲۱ ه. ق با حضور هزاران مولف و پیرو ایشان نماز استاد را خواندند و در جلو دیدگان همه ایشان را روبروی قبرستان تشیع کردند که قابل توصیف نمی‌باشد سپس صبح روز بعد، پس از نماز جمعه نماز غائب را در تمامی شهرهای مملکت و خارج آن که (قابل حساب و شمارش نیست مگر خداوند متعال بداند) اقامه گردید و ایشان را در مکه مکرمه دفن کردند.

براستی مقبولیت در قلوب مردم منت بزرگی است از طرف خداوند متعال برای کسی که خدا بخواهد، و بر محبت و مقبولیت او تمام قلوب اجماع داشتند و من نیز خاضعانه از خداوند متعال خواهان و خواستار قرار دادن استاد رحمته از جمله کسانی هستم که پیامبر صلی الله علیه و آله در حدیثش فرموده است: «زمانیکه خداوند عبدی را دوست داشته باشد، جبرئیل را بانگ می‌زند، که ای جبرئیل، خداوند فلانی را دوست دارد پس تو هم او را دوست بدار پس جبرئیل نیز او را دوست می‌دارد و آنرا به فرشتگان آسمان نیز توصیه و سفارش می‌کند می‌گوید: خداوند فلانی را دوست دارد شما هم فلانی را دوست بدارید، سپس فرشتگان آسمان او را دوست می‌دارند و مقبولیت آنرا به اهل زمین نیز سفارش می‌کنند».

پنج پسر به نام‌های عبدالله، عبدالرحمن، ابراهیم، عبدالعزیز و عبدالرحیم به جا گذاشت، خداوند متعال خیر و برکت را با ۵ فرزند صالح به او بخشید و با وفاتش کشور و امت اسلامی، یکی از بارزترین عالمان و صالحان خود را از دست داد، مردانی که یاد آور سلف صالح ما در عبادت، روش، دوستیشان به خاطر نشر علم و رساندن نفع به برادران مسلمانان بودند.

از خداوند متعال می‌خواهیم که استاد ما را مورد رحمت خوب خودش قرار دهد و او را در بهشت‌های گوارا قرار داده و او را بخشیده و از آنچه به اسلام و مسلمانان خیر کرده جزای نیک دهد و فقدان مسلمین را به وسیله خیر عوض دهد و سپاس و ستایش خدا را دارم به خاطر قضا و قدرش و ما از خداییم و بازگشت همه به سوی اوست. و درود و سلام و برکت خداوند بر پیامبر ما حضرت محمد و اصحابش و هر آنکس که به نیکی از ایشان پیروی کند تا روز قیامت.

انتشارات موسسه‌ی امور خیریه

استاد محمد بن صالح العثیمین از سایت اینترنتی استاد رحمته